

Τάσος Ανθουλιάς

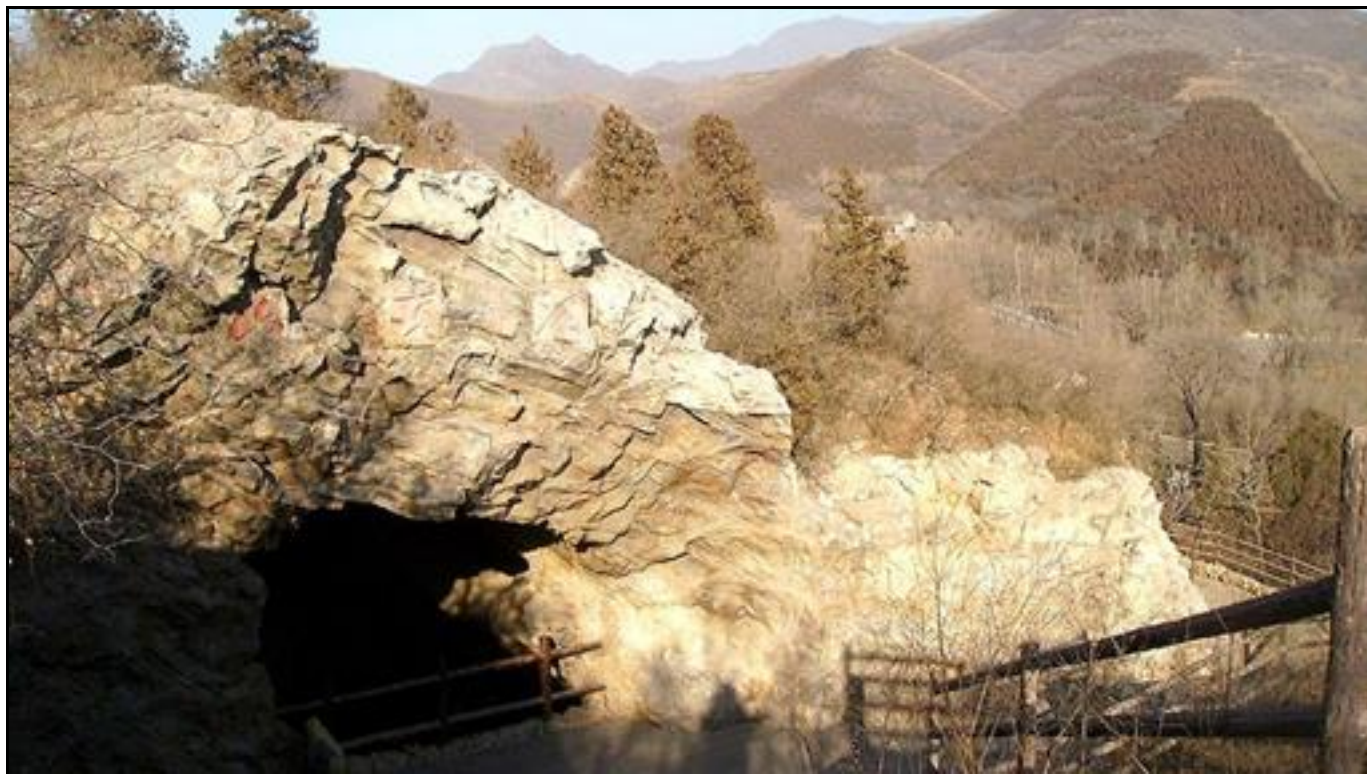
ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΙΝΑΣ

Από τους πρώτους κατοίκους της
ως το 1950 μ.Χ.

Μια προσπάθεια να παρουσιαστεί η ιστορία της Κίνας
με πολύ απλά κείμενα και χαρακτηριστικές εικόνες
ώστε να γίνει αντιληπτή η εξέλιξη της πραγματικότητας
και ο εντοπισμός βασικών στοιχείων και αλλαγών.

ΧΕΛΙΔΟΝΙ 2023

Παλαιολιθική εποχή. Τα σημερινά εδάφη της Κίνας κατοικήθηκαν από τον Homo erectus περισσότερο από ένα εκατομμύριο χρόνια πριν. Τα λίθινα εργαλεία που έχουν βρεθεί χρονολογούνται 1 εκατομμύριο 360 χιλιάδες χρόνια πριν. Η αρχαιότερη καταγεγραμμένη περίπτωση χρησιμοποίησης της φωτιάς από τον Homo erectus χρονολογείται στα 1 εκατομμύρια 270 χιλιάδες χρόνια πριν.

Το πιο διάσημο δείγμα του Homo erectus που βρέθηκε ποτέ στην Κίνα είναι ο αποκαλούμενος Άνθρωπος του Πεκίνου, ο οποίος χρησιμοποιούσε εργαλεία και ήταν ο αρχαιότερος γνωστός χρήστης της φωτιάς.

Νεολιθική εποχή (10.000 ως 3.000 π.Χ.). Με τη γεωργία ο πληθυσμός αυξήθηκε, όπως και η ικανότητα να αποθηκεύονται τρόφιμα, να αναδιανέμονται οι σοδειές και να αναδιαμορφώνονται οι καλλιέργειες. Παρουσιάστηκε επίσης η δυνατότητα ύπαρξης ειδικών τεχνιτών και διοίκησης, αφού ένας αριθμός ατόμων μπορούσε τώρα να απέχει από τη σοδειά και να ασχοληθεί με άλλα πράγματα εφόσον η τροφή επαρκούσε για όλους.

Στα ύστερα νεολιθικά χρόνια, η κοιλάδα του Κίτρινου Ποταμού άρχισε να αναδεικνύεται ως πολιτιστικό κέντρο, όπου ιδρύθηκαν τα πρώτα χωριά. Ο Κίτρινος Ποταμός ονομάστηκε έτσι επειδή η εναπόθεση του χώματος από τον άνεμο που σχημάτιζε τις όχθες του έδινε μια κιτρινωπή απόχρωση στο νερό.

Εποχή του μπρούτζου – από το 3.000 π.Χ. Η κοινωνική οργάνωση δείχνει επιβίωση της μητριαρχίας. Οι κυβερνήτες εκλέγονται από ένα συμβούλιο των επικεφαλής των γενών, χωρίς να μπορούν να ορίσουν ως διαδόχους τους γιους τους. Από τα τέλη όμως της 3ης χιλιετίας οι αρχηγοί των φυλών ορίζουν διαδόχους χωρίς εκλογή.

Μπρούτζινο
δοχείο
κρασιού

Δυναστεία των ΣΙΑ (2070 ως 1600 π.Χ.). Η Δυναστεία ΣΙΑ της Κίνας είναι η πρώτη δυναστεία που περιγράφεται στα αρχαία ιστορικά κείμενα. Πρώιμα γραπτά σημάδια από αυτή την περίοδο που βρέθηκαν σε αγγεία και σε όστρακα θεωρείται ότι είναι πρόγονοι των σύγχρονων κινεζικών γραμμάτων. Η εποχή των ΣΙΑ παραμένει σχετικά ένα μυστήριο.

Δυναστεία των Σανγκ (1600 – 1046 π.Χ.). Η κτηνοτροφία και η γεωργία αρχίζει να παίζει πιο σημαντικό ρόλο στην οικονομία. Πλατιά διάδοση αρχίζει να γνωρίζει η χρήση του ορείχαλκου για την κατασκευή όπλων και γεωργικών εργαλείων. Στη γεωργία αρχίζουν να χρησιμοποιούν την άρδευση, μεταλλικά εργαλεία και ζώα. Σημαντική είναι και η ανάπτυξη της βιοτεχνίας. Εμπορικές σχέσεις αναπτύσσονται με τους Ινδούς, καθώς και με νομαδικές φυλές στη Σιβηρία.

Η κοινωνική διάρθρωση του κράτους των Σανγκ ήταν πυραμιδοειδής: στην κορυφή βρισκόταν ο βασιλιάς – ο ανώτατος ιδιοκτήτης όλης της γης που είχε το κράτος και ταυτόχρονα ο ανώτατος στρατιωτικός αρχηγός και ανώτατος ιερέας: ήταν ο γιος του θεού Ουρανού. Ακολουθούσαν οι δουλοκτήτες, οι ελεύθεροι γεωργοί και οι δούλοι.

Η διάρθρωση του κράτους ήταν στρατιωτική, με στρατιωτικούς διοικητές επικεφαλής των διάφορων περιοχών. Οι αρχηγοί των υποτελών φυλών αποτελούσαν κι αυτοί τους αντιπροσώπους του κράτους των Σανγκ.

Δυναστεία των Τσόου (1046 – 258 π.Χ.). Η δυναστεία Τσόου ήταν η μακροβιότερη δυναστεία στην κινεζική ιστορία. Οι Τσόου εμφανίζονται να έχουν ξεκινήσει την εξουσία τους από ένα ημιφεουδαρχικό σύστημα. Ο βασιλιάς των Τσόου είχε διοριστεί ως «Προστάτης της Δύσης» από τους Σανγκ. Στη συνέχεια, όμως, ο ηγέτης των Τσόου κατάφερε να νικήσει τους Σανγκ στη μάχη του Μουγιέ.

Ο βασιλιάς των Τσούου εκείνη τη στιγμή επικαλέστηκε την αρχή της Εντολής του Ουρανού για να νομιμοποιήσει την εξουσία του, ένα μοτίβο που θα αποτελούσε κοινή πρακτική για σχεδόν καθεμία επόμενη δυναστεία. Θεωρείτο ότι ένας ηγέτης είχε χάσει την εύνοια του θεού Ουρανού όταν φυσικές καταστροφές συνέβαιναν με μεγάλη συχνότητα. Ως επακόλουθο, ο βασιλικός οίκος θα ανατρεπόταν και ένας νέος οίκος θα κυβερνούσε, έχοντας λάβει τη χάρη του θεού Ουρανού.

Ο Κομφούκιος ήταν Κινέζος διανοητής και κοινωνικός φιλόσοφος, οι διδασκαλίες και η φιλοσοφία του οποίου επηρέασαν βαθιά τη ζωή και τη σκέψη της Ανατολικής Ασίας. Οι διδασκαλίες του έθεσαν τα θεμέλια πολλών μεταγενέστερων κινέζικων απόψεων για την εκπαίδευση και τη συμπεριφορά του ιδανικού άνδρα, πώς ένα τέτοιο άτομο θα πρέπει να ζει τη ζωή του και να αλληλεπιδρά με τους άλλους και τα σχήματα της κοινωνίας και της διακυβέρνησης στα οποία θα πρέπει να συμμετέχει. Μια από τις μεγάλες αυθεντίες του 20ού αιώνα για την ιστορία της κινεζικής σκέψης συγκρίνει την επιρροή του Κομφούκιου στην κινεζική ιστορία με εκείνη του Σωκράτη στη Δύση.

Η περίοδος μεταξύ 476 μέχρι 221 π.Χ. ονομάζεται περίοδος των πολλών αντιμαχομένων βασιλείων με εμφυλίους πολέμους. Την περίοδο αυτή αρχίζει να διαδίδεται η επεξεργασία του σιδήρου και των σχετικών εργαλείων. Η γεωργία συνιστά τη βάση της οικονομίας στην αρχαία Κίνα: σιτάρι, κεχρί και σόργο καλλιεργούνται στον Βορρά και ρύζι στον Νότο.

Τις κοινωνικές αντιθέσεις αντικατόπτριζαν τα θρησκευτικο-φιλοσοφικά ρεύματα της περιόδου: ο Ταοϊσμός και ο θεμελιωτής του, ο Λάο Τσε, αν και δεν κρύβει τη συμπάθειά του στις λαϊκές μάζες και αποδοκιμάζει την αυθαιρεσία της αριστοκρατίας, προβάλλει μια «παθητική διαμαρτυρία της γεωργικής κοινότητας» και την «απραξία», την καρτερική συμμόρφωση με τους ρυθμούς του Τάο.

Δυναστεία των Τσιν (221 π.Χ. - 207 π.Χ.). Παρά τη σύντομη (15ετή) διάρκεια της δυναστείας των Τσιν, είχε τεράστια επιρροή στην Κίνα και στη δομή των μελλοντικών κινέζικων δυνασκειών, ενώνοντας την Κίνα. Δημιουργία του πρώτου Σινικού Τείχους. Ενοποίηση και ανάπτυξη του νομικού κώδικα, της γραπτής γλώσσας, της μέτρησης και του νομίσματος της Κίνας. Αποκορύφωμα της συγκεντρωτικής και αυταρχικής διακυβέρνησης. Στη φωτογραφία ο «περίφημος» πύλινος στρατός.

Δυναστεία των Χαν (202 π.Χ. – 220 μ.Χ.). Μια χρυσή εποχή στην κινεζική ιστορία. Η μακρά περίοδος σταθερότητας και ευημερίας της δυναστείας των Χαν εδραίωσε την ίδρυση της Κίνας ως ενοποιημένου κράτους κάτω από μια κεντρική αυτοκρατορική γραφειοκρατία, η οποία επρόκειτο να διαρκέσει κατά διαστήματα για τις περισσότερες από τις επόμενες δύο χιλιετίες. Ο Κομφουκιανισμός διαμόρφωσε τον κινεζικό πολιτισμό. Η τέχνη, ο πολιτισμός και η επιστήμη προωθούνται σε πρωτοφανή ύψη.

Με το τέλος της Δυναστείας των Χαν και μέχρι τον έκτο αιώνα μ.Χ. η Κίνα χωρίζεται σε διάφορα βασίλεια, τα οποία πολεμούν μεταξύ τους και εναντίον ξένων εισβολέων από τον Βορρά και από τη Δύση.

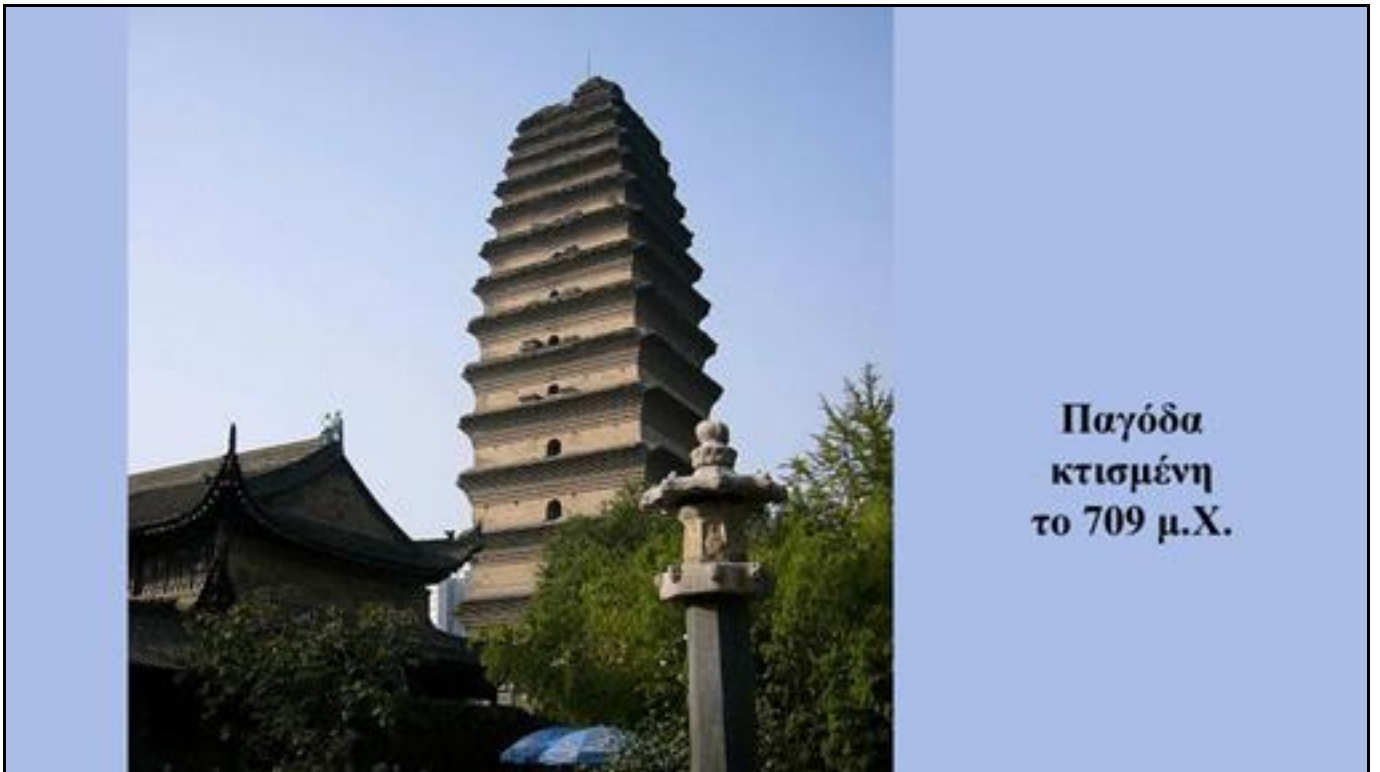
Η δυναστεία των Τανγκ ιδρύθηκε από τον αυτοκράτορα Γκάο-Τσου το 618. Ήταν μια χρυσή εποχή του κινεζικού πολιτισμού και θεωρήθηκε η πιο ευημερούσα περίοδος της Κίνας με σημαντικές εξελίξεις στον πολιτισμό, την τέχνη, τη λογοτεχνία, ιδιαίτερα την ποίηση και την τεχνολογία. Ο Βουδισμός έγινε η κυρίαρχη θρησκεία. Η πρωτεύουσα ήταν η μεγαλύτερη τότε πόλη στον κόσμο.

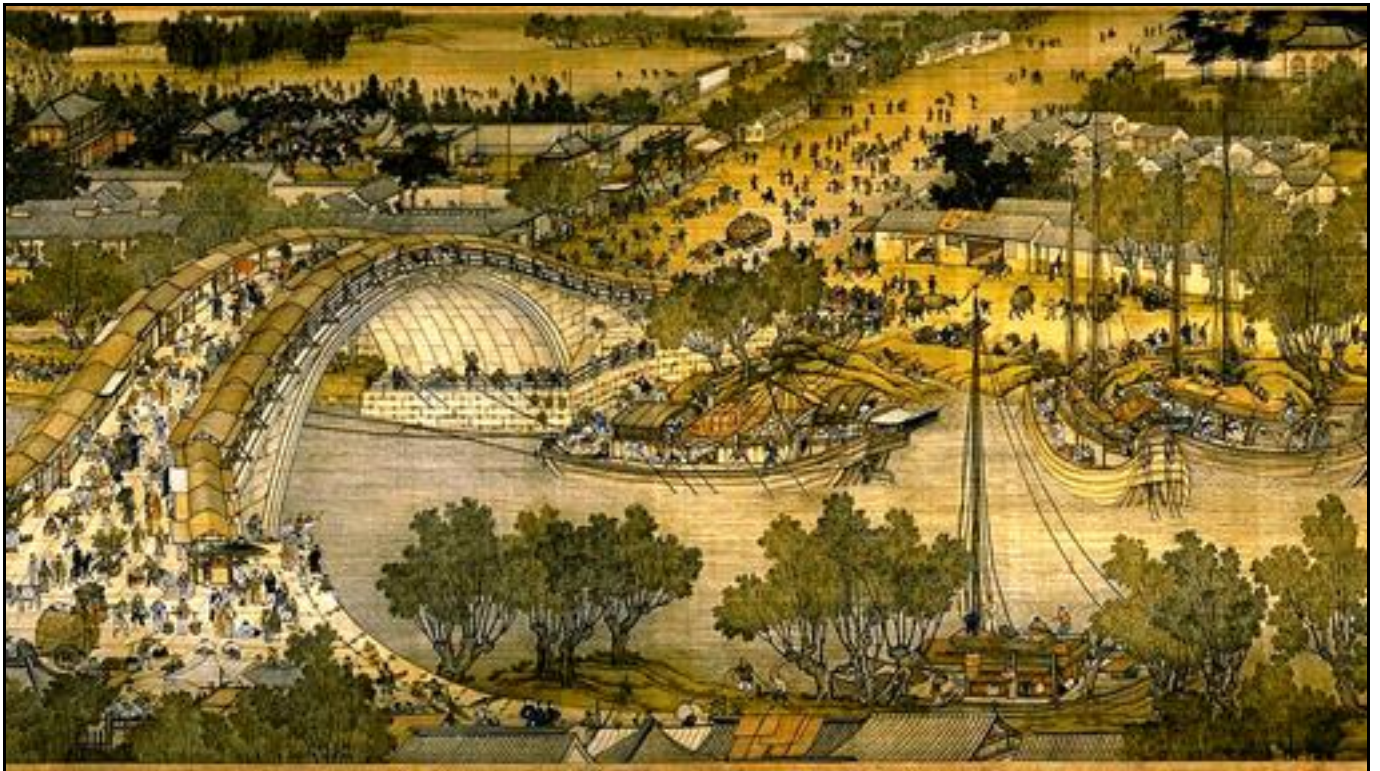
Ο δεύτερος αυτοκράτορας, Τάι-Τσονγκ, θεωρείται ως ένας από τους μεγαλύτερους αυτοκράτορες στην κινεζική ιστορία, που έθεσε τα θεμέλια για τη δυναστεία να ανθίσει για αιώνες πέρα από τη βασιλεία του. Η κυβέρνηση διοργανώθηκε ως «Τρία Τμήματα και Έξι Υπουργεία» για την εκπόνηση, την επανεξέταση και την εφαρμογή πολιτικών χωριστά. Αυτά τα τμήματα διοικούνταν από βασιλικά μέλη της οικογένειας καθώς και από επιστήμονες που επιλέχτηκαν με αυτοκρατορικές εξετάσεις. Αυτές οι πρακτικές, οι οποίες ωρίμασαν στη δυναστεία των Τανγκ, συνεχίστηκαν από τις μεταγενέστερες δυναστείες με μερικές τροποποιήσεις.

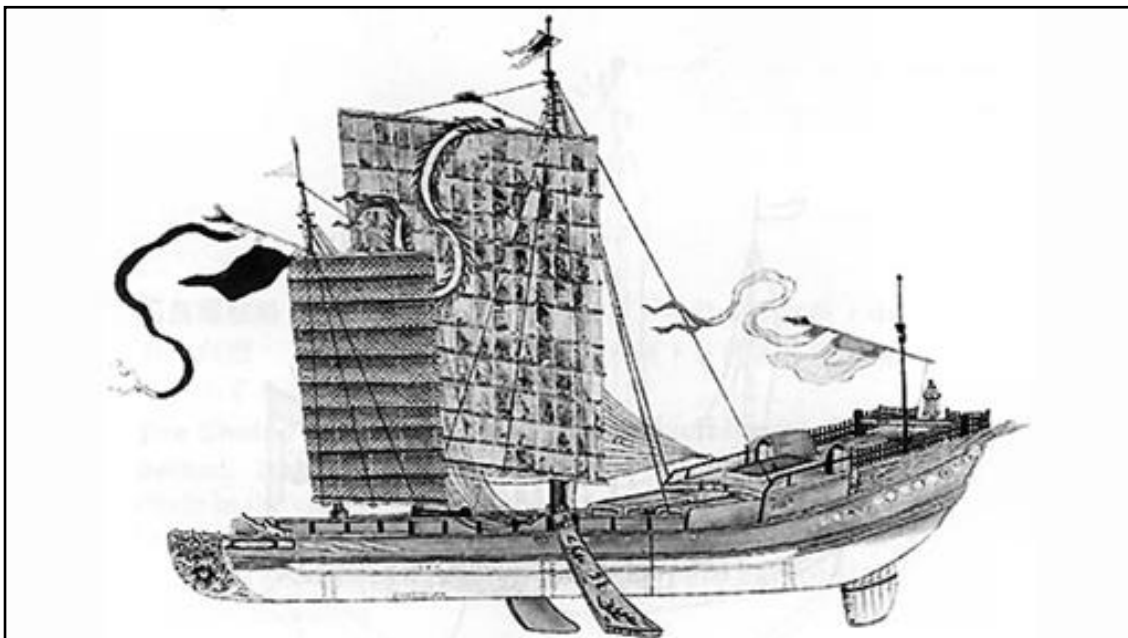
Η δυναστεία συνέχισε να ανθίζει κάτω από την κυριαρχία της αυτοκράτειρας Βου-Τσετιάν, της μοναδικής αυτοκράτειρας στην κινεζική ιστορία, και τελικά έφτασε στο ζενίθ της με μια αυτοκρατορία με τουλάχιστον 50 εκατομμύρια ανθρώπους.

Περίοδος 960 - 1234 μ.Χ. Παρά τις στρατιωτικές αδυναμίες της, η δυναστεία Σονγκ θεωρείται ως το υψηλότερο σημείο του κλασικού κινεζικού πολιτισμού. Η οικονομία των Σονγκ, με τη βοήθεια της εξέλιξης της τεχνολογίας, είχε φτάσει σε ένα επίπεδο που πιθανότατα δεν είχε εντοπιστεί στην παγκόσμια ιστορία πριν από αυτή την εποχή. Ο πληθυσμός αυξήθηκε σε πάνω από 100 εκατομμύρια και το βιοτικό επίπεδο των απλών ανθρώπων βελτιώθηκε εντυπωσιακά λόγω της βελτίωσης της καλλιέργειας ρυζιού και της ευρείας διαθεσιμότητας άνθρακα για την παραγωγή.

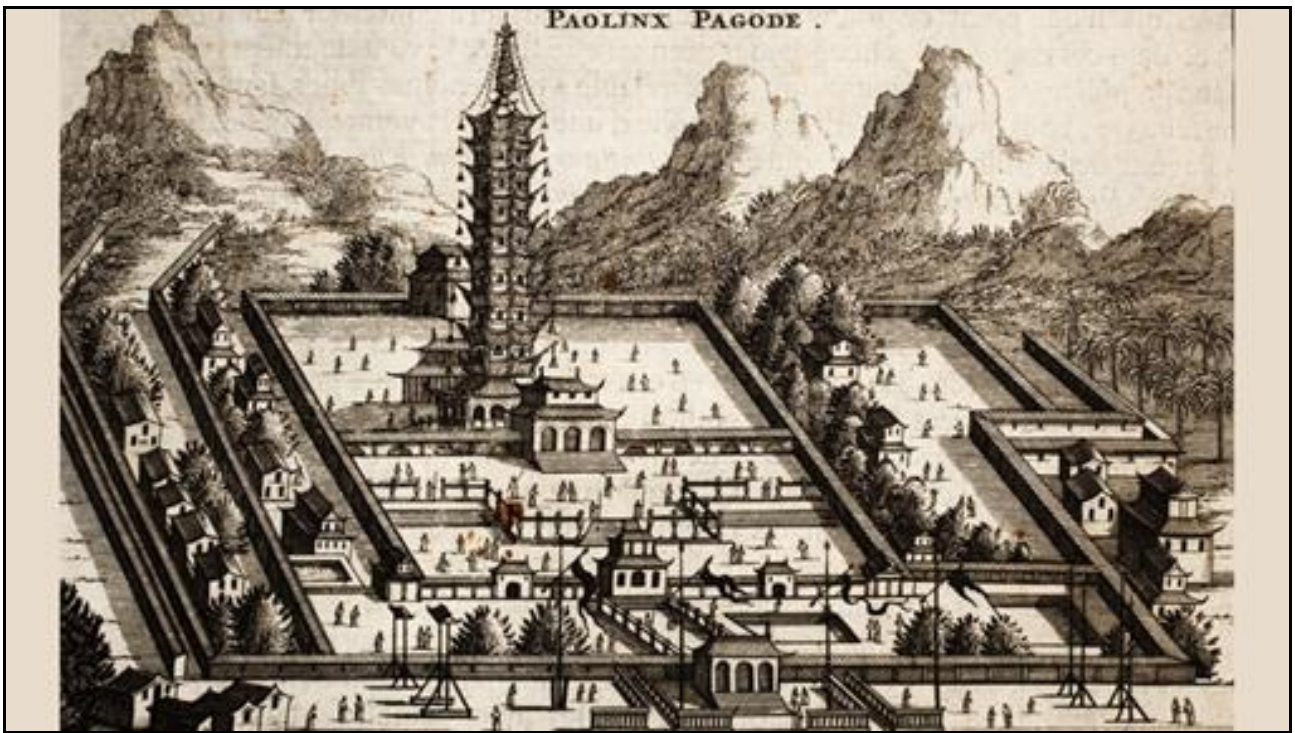
Γιγάντια ξύλινα σκάφη εξοπλισμένα με πυξίδες ταξίδευαν σε ολόκληρη την Κίνα και τον Βόρειο Ινδικό Ωκεανό. Η δυναστεία των Σονγκ θεωρήθηκε ως η χρυσή εποχή των μεγάλων εξελίξεων στην επιστήμη και την τεχνολογία της Κίνας. Χρησιμοποιήθηκε το χαρτονόμισμα.

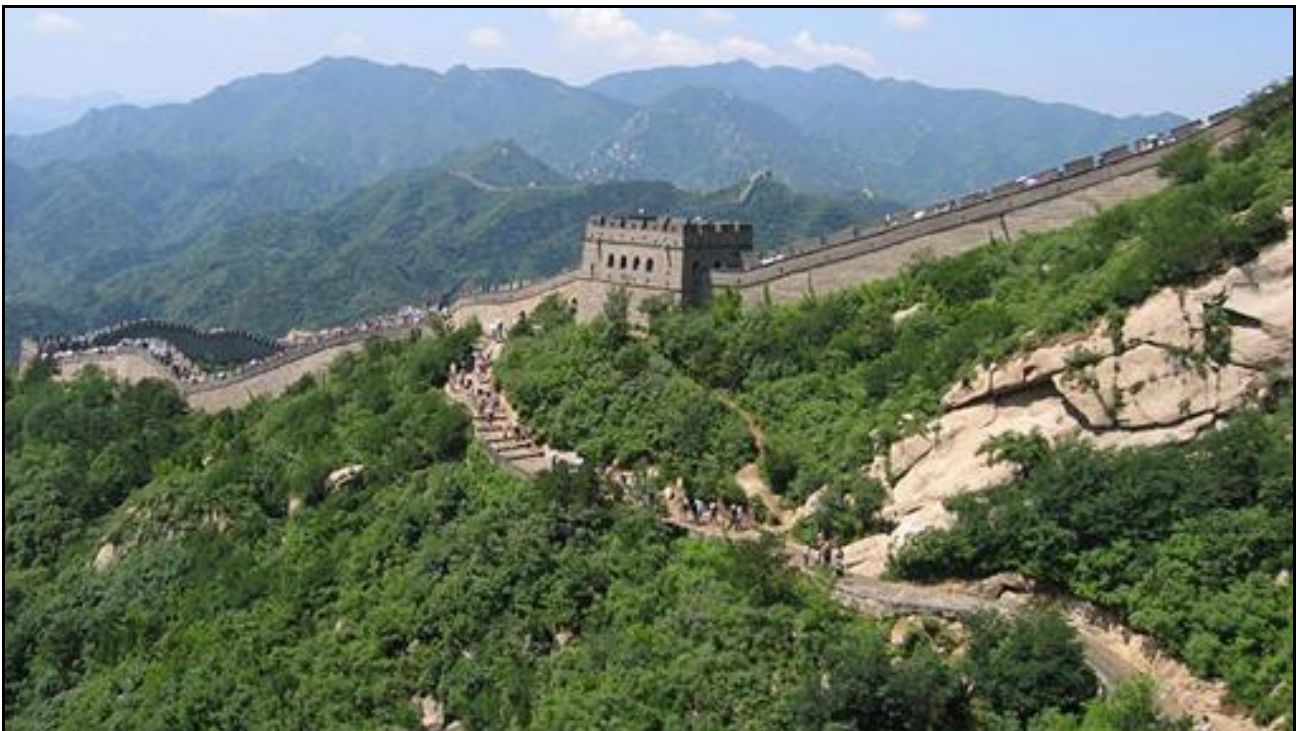
Το 1271 ο Μογγόλος Κουμπλάι Χαν ένας από τους εγγονούς του Τζένγκις Χαν πήρε τον τίτλο του αυτοκράτορα της Κίνας και η δυναστεία των Γουάν κράτησε περίπου 100 χρόνια. Αυτή την περίοδο ο Μάρκο Πόλο πηγαίνει στην Κίνα. Τα χαρτονομίσματα χρησιμοποιήθηκαν ως το κυρίαρχο μέσο ανταλλαγής. Η απεριόριστη έκδοσή τους προκάλεσε υπερπληθωρισμό, που τελικά έφερε την πτώση της Δυναστείας. Στη διάρκεια αυτής της Δυναστείας η πανούκλα σκότωσε το 30% του πληθυσμού της Κίνας.

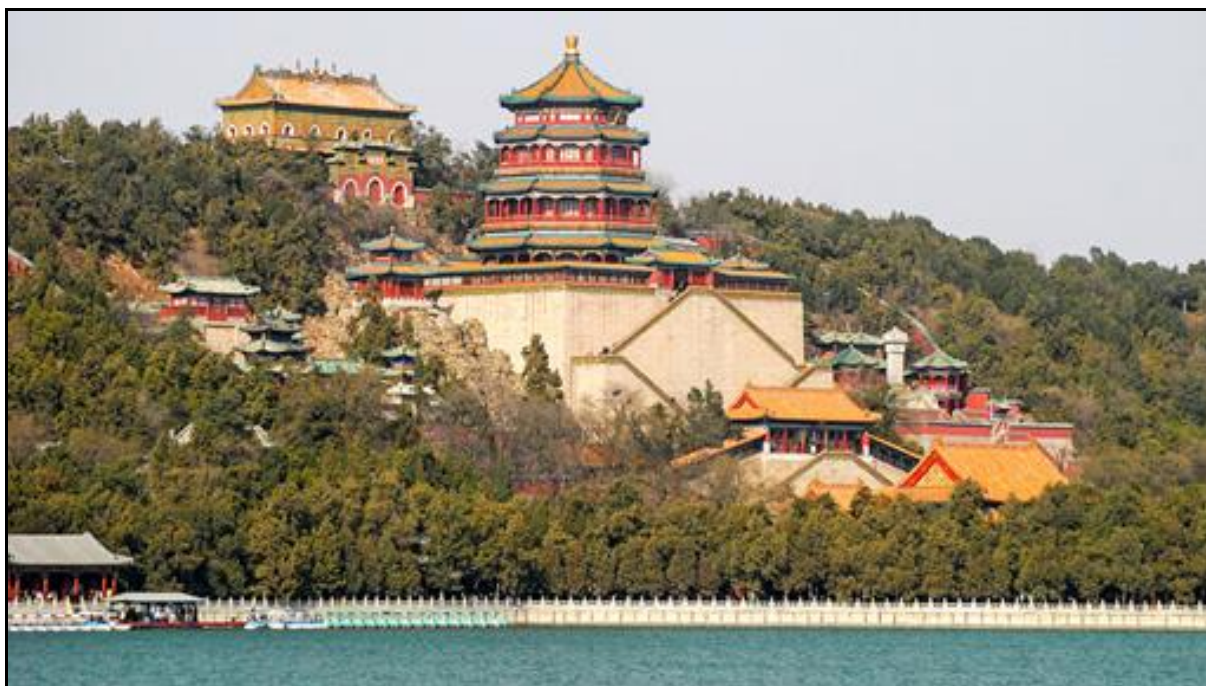
Δυναστεία των Μινγκ (1368 – 1644). Η αστικοποίηση αυξήθηκε καθώς ο πληθυσμός αυξήθηκε και ο καταμερισμός της εργασίας έγινε πιο πολύπλοκος. Τα μεγάλα αστικά κέντρα, όπως το Πεκίνο, συνέβαλαν επίσης στην ανάπτυξη της ιδιωτικής βιομηχανίας. Αναπτύχθηκαν μικρής κλίμακας βιομηχανίες, οι οποίες ειδικεύονταν συχνά σε προϊόντα από χαρτί, μετάξι, βαμβάκι και πορσελάνη.

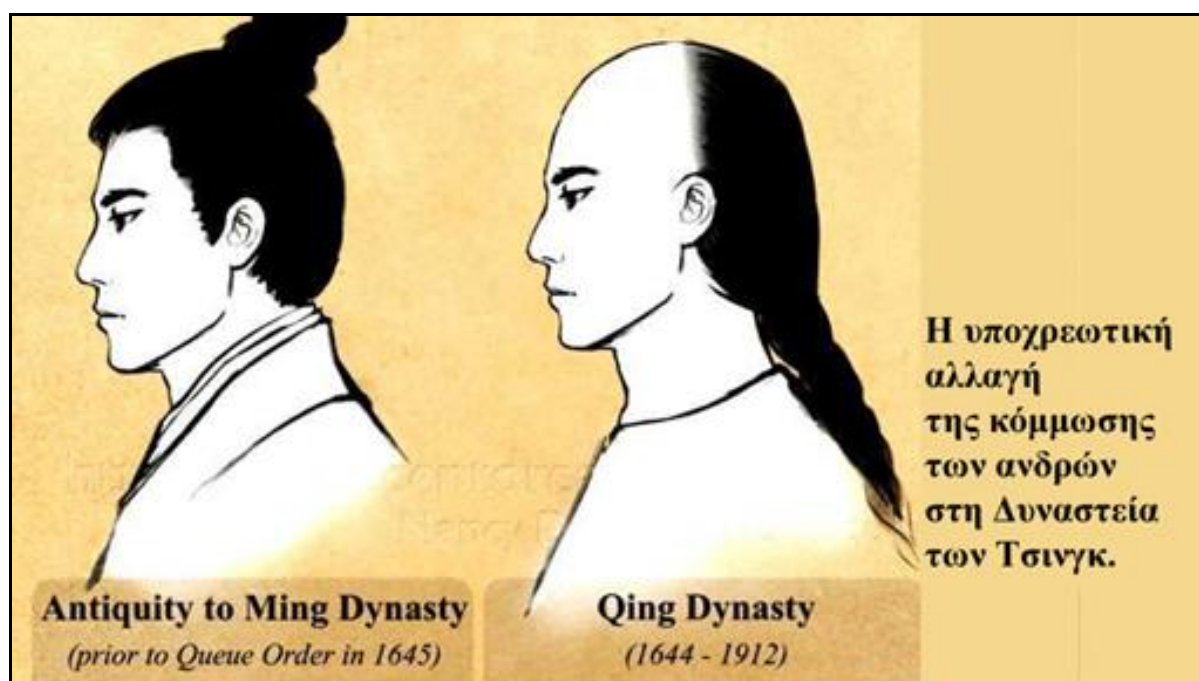
Για να αντιμετωπιστούν οι εισβολές στην Κίνα από τον Βορρά επεκτάθηκε το Σινικό Τείχος παίρνοντας την τελική μορφή του. Το 1556 ένας σεισμός σκότωσε περίπου 830.000 ανθρώπους – ήταν ο πιο θανατηφόρος σεισμός όλων των εποχών. Στην περίοδο των Μινγκ αναπτύχθηκε μια ισχυρή γραφειοκρατία που στο τέλος εμπόδισε την προσαρμογή της Δυναστείας στις αλλαγές της κοινωνίας και τελικά οδήγησε στην παρακμή της.

Δυναστεία των Τσινγκ (1644 – 1911). Ήταν η τελευταία αυτοκρατορική δυναστεία της Κίνας. Ενσωμάτωσε όλα τα εδάφη που σήμερα αποτελούν την Κίνα. Η επικράτησή της κόστισε 25 εκατομμύρια ζωές. Μέχρι το 1800 έφτασε στη μεγαλύτερη ακμή της. Είχε το ένα τρίτο του παγκόσμιου πληθυσμού και τη μεγαλύτερη οικονομία στον κόσμο.

Στη διάρκεια του 18ου αιώνα διπλασιάστηκε ο πληθυσμός. Ένας από τους κύριους λόγους αυτής της αύξησης ήταν η αύξηση καλλιεργειών όπως τα φιστίκια, οι γλυκοπατάτες και οι πατάτες, οι οποίες συνέβαλαν στη διατήρηση του πληθυσμού κατά τη διάρκεια της έλλειψης συγκομιδής για καλλιέργειες όπως το ρύζι ή το σιτάρι.

Ασθένειες όπως η ευλογιά, τέθηκαν υπό έλεγχο λόγω νέων εμβολίων. Οι θάνατοι των νεογνών μειώθηκαν σημαντικά εξαιτίας των βελτιώσεων στις τεχνικές γέννας και τη φροντίδα των παιδιών από τους γιατρούς και τις μαίες και από την αύξηση των ιατρικών βιβλίων που ήταν πια διαθέσιμα στο κοινό. Υπήρξε επίσης μια μεγάλη μείωση στην πρακτική της παιδοκτονίας, η οποία προηγουμένως ήταν πιο διαδεδομένη για τα κορίτσια, αλλά όχι μόνο.

Στη διάρκεια του 19ου αιώνα η κινέζικη κοινωνία αποτελείται κυρίως από χωρικούς και μια μειοψηφία γαιοκτημόνων από τους οποίους προέρχονταν οι μορφωμένοι κυβερνητικοί διευθυντές. Σημειώνονται λαϊκές κινητοποιήσεις και πολλές εξεγέρσεις. Η ήττα από τη Βρετανική Αυτοκρατορία στον Πρώτο Πόλεμο του Οπίου (1840) οδήγησε σε Συνθήκη, σύμφωνα με την οποία το Χονγκ Κονγκ μεταβιβάστηκε στη Βρετανία και επιτράπηκε η εισαγωγή στην Κίνα οπίου παραγόμενου σε εδάφη της βρετανικής αυτοκρατορίας.

Στο τέλος του αιώνα υπήρξε η εξέγερση των Μπόξερς. Ήταν εθνικιστική αιματηρή εξέγερση από μέλη της λεγόμενης «Ομάδας της Ηθικής Αρμονίας της Κίνας», ενάντια σε κάθε ξένη και ιδιαίτερα ευρωπαϊκή, ιμπεριαλιστική επιρροή στην Κίνα. Σε δύο χρόνια καταπνίγηκε στο αίμα. Οι επαναστάτες ονομάστηκαν από τους Δυτικούς «Μπόξερς» (δηλαδή πυγμάχοι) εξαιτίας των πολεμικών τεχνών στις οποίες ασκούσαν στην ύπαιθρο της χώρας και από την απόδοση του εμβλήματος και του μότο των εξεγερμένων: «Γροθιάς της Δίκαιης Αρμονίας». Οι Μπόξερς πίστευαν ότι τα φυλαχτά και η γυμναστική τους έκαναν άτρωτους. Στερούνταν όμως στρατιωτικών ικανοτήτων και τους έλειπε ο στρατιωτικός εξοπλισμός και η οργάνωση.

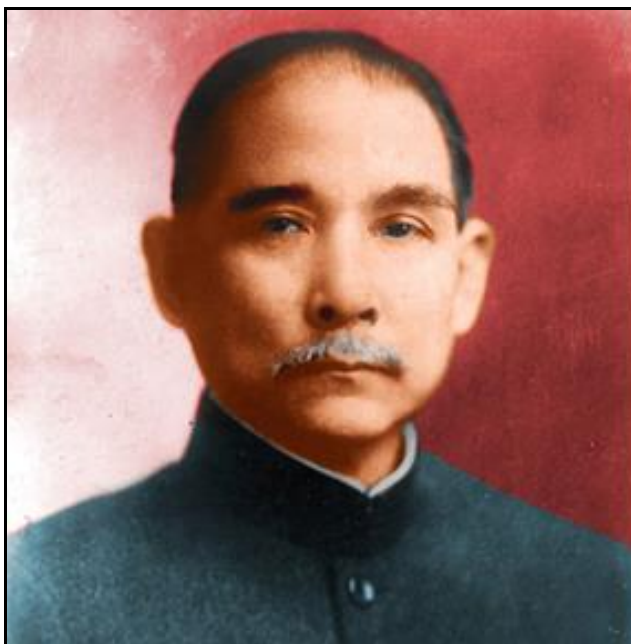

Ο ανταγωνισμός με την Ιαπωνία υπέθαλπε μια κίνηση για εκσυγχρονισμό – πολλοί Κινέζοι στράφηκαν προς την Ιαπωνία για την υιοθέτηση νέων τρόπων ζωής. Ο λόγιος Κανγκ Γιου Βέι δρομολογεί την προώθηση ενός σχεδίου εκσυγχρονισμού, που αν και η χήρα αυτοκράτειρα συνέτριψε στέλνοντας στην εξορία τους εμπνευστές της στα 1898, ήταν μια απόπειρα κοινωνικής μεταρρύθμισης που επεδίωκε την άρση κάθε διάκρισης ταξικής, οικονομικής, φυλετικής ή φύλου. Υπήρξαν συνέπειες από αυτή τη μεταρρυθμιστική προσπάθεια: καθιερώθηκε εκπαίδευση κατά τα δυτικά πρότυπα και ιδρύθηκε πανεπιστήμιο στο Πεκίνο.

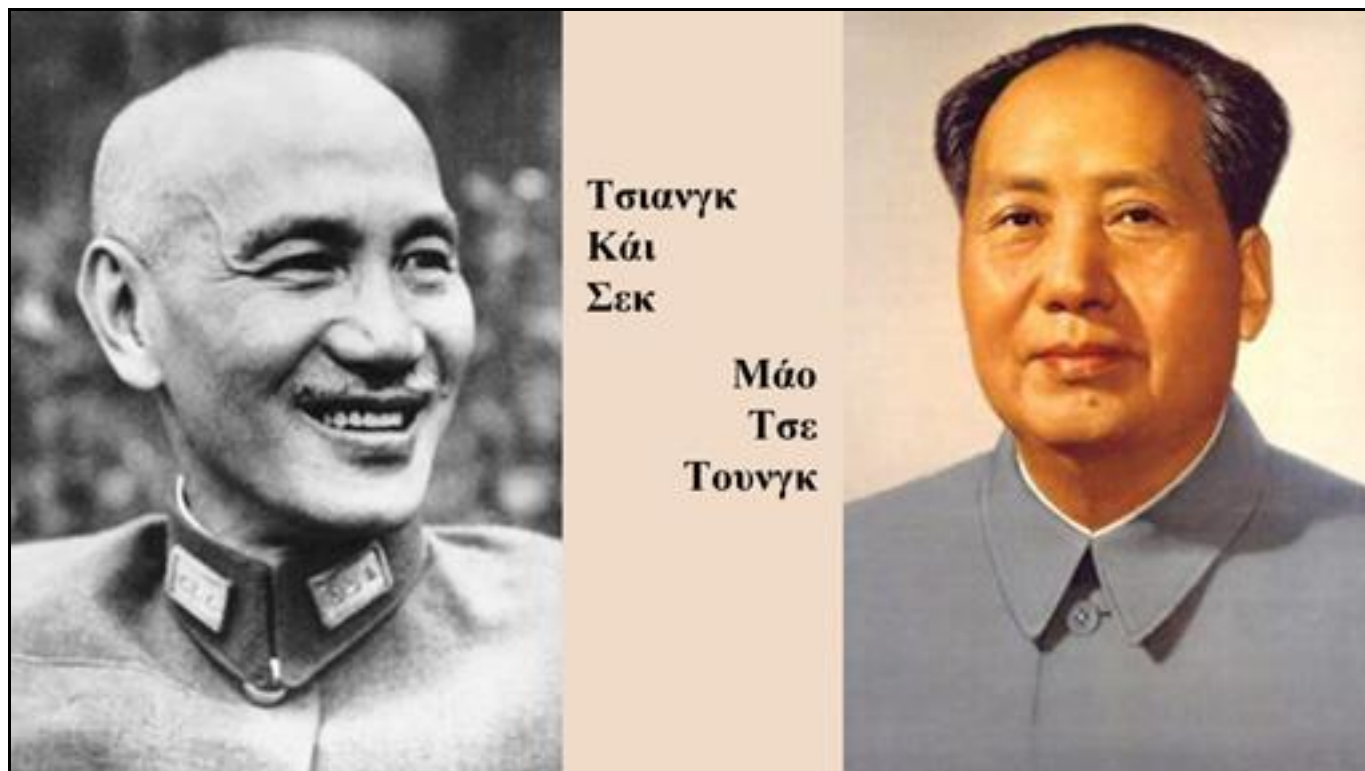
**Ο λόγιος Κανγκ Γιου Βέι
ένας εκ των εμπνευστών
του κοινωνικού
εκσυγχρονισμού
στα τέλη του 19ου αιώνα
στην Κίνα.**

Το αυτοκρατορικό καθεστώς αποδυναμώνεται σταδιακά και το 1912 ανατρέπεται χωρίς αγώνα. Εγκαθιδρύθηκε δημοκρατία με πρώτο πρόεδρο τον Σουν Γιατ-Σεν ο οποίος εμπνεόταν από δυτικά πρότυπα. Ο Σουν Γιατ-Σεν διαπιστώνοντας την απήχηση της Οκτωβριανής Επανάστασης οργάνωσε κόμμα, δέχθηκε και κομμουνιστές ως μέλη και τους έστειλε να μελετήσουν τις μεθόδους του Ερυθρού Στρατού. Οι αρχές βάσει των οποίων θα μεταμόρφωνε το κράτος του ήταν: ο Εθνικισμός που θα καθιστούσε την Κίνα ελεύθερο και ανεξάρτητο κράτος ισότιμο με τα άλλα κράτη του κόσμου, η Δημοκρατία με την οποία θα περιόριζε τον ρόλο των στρατιωτικών και η εγκατάσταση με εκλογές συνταγματικής κυβέρνησης. Τέλος, η αναδιανομή της γης με σκοπό την ευημερία του Λαού.

**Σουν Γιατ-Σεν
ο πρώτος πρόεδρος
της Κινεζικής Δημοκρατίας**

Όταν ο Σουν πέθανε ο διάδοχός του, Τσιανγκ Κάι Σεκ, αναδιπλώθηκε εγκαταλείποντας το ριζοσπαστικό πρόγραμμα του προκατόχου του. Από το 1917 η Κίνα μπήκε σε μια μακρά περίοδο εμφύλιων συγκρούσεων ανάμεσα στο Βορρά και το Νότο, αλλά και ανάμεσα στις στρατιωτικές φατρίες. Από τους εμφυλίους Βορείων και Νοτίων (1919-1920) καταρρέει το φιλοϊαπωνικό καθεστώς στο Πεκίνο. Η αντιϊαπωνική δράση δημιούργησε δύο πολιτικούς χώρους: την κομμουνιστική Αριστερά και την Κεντροαριστερά. Στην πρώτη διακρίθηκε ο Μάο Τσε Τουνγκ, ιδρυτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Κίνας και στη δεύτερη ο Τσιανγκ Κάι Σεκ.

Τον Μάιο του 1925 εκδηλώνονται εξεγέρσεις υποκινημένες από τους κομμουνιστές κατά των ξένων και της ντόπιας οικονομικής ολιγαρχίας. Η αντίδραση σε βάρος των κομμουνιστών ήταν σφοδρή. Το 1927 σημειώνονται σφαγές κομμουνιστών σε Σαγκάη και Καντώνα. Το 1928 ο Τσιανγκ Κάι Σεκ καταλαμβάνει το Πεκίνο: όμως είναι προσωρινή η επανένωση της Κίνας. Κατά την περίοδο διακυβέρνησής του η αστική κοινοβουλευτική δημοκρατία δεν ενισχύθηκε αλλά υπονομεύθηκε από τη διατήρηση της ισχύος των πολέμαρχων της επαρχίας. Οι ξένες δυνάμεις έκαναν πιο αισθητή την παρουσία τους.

Το 1931 συστήθηκε το βραχύβιο κομμουνιστικό κράτος του Τσιανγκσί από τον Μάο, αλλά καταλύθηκε από τον Τσιανγκ Κάι Σεκ το 1943. Από το 1931 ως το 1945 η Ιαπωνία κατακτά διάφορα τμήματα της Κίνας.

Στις 16 Οκτωβρίου του 1934, ο Μάο με 72.000 κομμουνιστές μαχητές και 14.500 αξιωματούχους και πολίτες ξεκίνησαν από το Τσιανγκσί. Μετέφεραν στις πλάτες τους μόνο τα απαραίτητα: Τον οπλισμό τους, μια κουβέρτα, μια σακούλα ρύζι και μια μικρή κατσαρόλα. Κανένας ακόμη δεν φανταζόταν πόσο μεγάλη θα ήταν η θρυλική «Μεγάλη

Πορεία». Τελικά ο κύριος όγκος των υπολειμμάτων του Κόκκινου Στρατού αναγκάστηκε να βαδίσει 9.600 χιλιόμετρα, επί 368 ημέρες, να περάσει 24 ποτάμια, να διασχίσει 18 οροσειρές, να εμπλακεί σε 15 μεγάλες μάχες με τους εθνικιστές και αμέτρητες συμπλοκές με εχθρικές τοπικές φυλές. Τελικά, στις 20 Οκτωβρίου 1935 λιγότεροι από 6.000 ρακένδυτοι μαχητές έφθασαν στην απομακρυσμένη, αλλά και ασφαλή, επαρχία Σενσί της βορειοδυτικής Κίνας.

Στη διάρκεια του δευτέρου παγκοσμίου πολέμου η Ιαπωνία είχε κατακτήσει πολλά μέρη της Κίνας. Στη φωτογραφία Ιάπωνες με αντιασφυξιογόνες μάσκες σε εισβολή στη Σαγκάη.

Μετά τον πόλεμο και την απόκρουση των Ιαπώνων, από το 1946 ως το 1949, υπήρχαν εμφύλιες συγκρούσεις μεταξύ Τσιανγκ Κάι Σεκ και Μάο Τσε Τουνγκ. Και την 1η Οκτωβρίου 1949 έγινε η επίσημη ανακήρυξη της Κίνας σε Λαϊκή Δημοκρατία από τον Μάο Τσε Τουνγκ.

